

تحلیل ژنتیکی عملکرد و اجزای عملکرد بذر در گونه‌های اهلی و وحشی اسپرس و ارتباط آنها با عملکرد علوفه

عظیمه نجفی‌پور^۱ و محمد مهدی مجیدی^{۲*}

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۴/۹؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۴/۳/۴)

چکیده

مطالعات در زمینه تنوع ژنتیکی خصوصیات بذری در گونه‌های اهلی و وحشی و ارتباط آنها با عملکرد علوفه در اسپرس اندک است. به منظور بررسی تنوع و تشریح روابط بین عملکرد و اجزاء عملکرد بذر، ۹۳ ژنوتیپ از ۲۳ گونه شامل ۲۱ گونه وحشی به همراه گونه زراعی در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه صنعتی اصفهان مورد ارزیابی قرار گرفتند. تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد، ژنوتیپ‌ها از نظر صفات اندازه‌گیری شده تفاوت معنی‌داری داشتند، که نشان‌دهنده وجود تنوع ژنتیکی بین ژنوتیپ‌های مورد مطالعه است. در بین صفات بیشترین تنوع در ژنوتیپ‌های اهلی مربوط به باروری خوش و در ژنوتیپ‌های وحشی مربوط به طول خوش بود. نتایج حاصل از ضرایب همبستگی مشخص کرد عملکرد بذر همبستگی مثبت و معنی‌داری با تعداد ساقه در بوته و تعداد دانه در خوش و همبستگی منفی و معنی‌داری با طول خوش و روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی دارد. عملکرد بذر با عملکرد علوفه در گونه‌های وحشی دارای همبستگی مثبت و متوسط و در گونه‌های اهلی قادر همبستگی بود. تجزیه خوشه‌ای ژنوتیپ‌ها را در سه گروه طبقه‌بندی کرد که گونه‌های اهلی و وحشی از یکدیگر تفکیک شدند. براساس تجزیه به مؤلفه‌های اصلی مؤلفه اول بر عملکرد بذر و مؤلفه دوم بر اجزاء عملکرد علوفه تأکید داشت که می‌تواند برای گزینش ژنوتیپ‌های مناسب از نظر هر دو ویژگی مورد استفاده قرار کرد.

واژه‌های کلیدی: اجزاء عملکرد، اسپرس، تنوع ژنتیکی، تجزیه خوشه‌ای

۱ و ۲. به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد و دانشیار، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

* مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: majidi@cc.iut.ac.ir

مقدمه

سال انجام شد، تفats معنی داری در اکثر صفات مشاهده شد. در مطالعه دیگری که روی ویژگی های ریخت شناسی، تشریحی و بیوشیمیای اسپرس به منظور بررسی تنوع بین و درون گونه ای انجام شد، تنوع درون گونه ای بالایی بین نمونه ها مشاهده شد (۶). نخجوان و همکاران (۱۳) با بررسی عملکرد و صفات کمی در اسپرس همبستگی مثبت و معنی داری بین عملکرد و اجزاء عملکرد مشاهده کردند. مهاجر و همکاران (۱۲) نیز با بررسی گونه های اسپرس همبستگی مثبت و معنی داری بین عملکرد ماده خشک با تعداد ساقه، طول گل آذین، ارتفاع گیاه و عملکرد دانه مشاهده کردند. وجود تنوع بالا در صفات مختلف در بررسی تنوع ژنتیکی صفات مورفولوژیک ژنوتیپ گونه های یک ساله اسپرس توسط ربیعی و همکاران (۱۵) نیز گزارش شده است. در آزمایشی به روز و همکاران (۴) گزارش کردند یکی از راه های افزایش عملکرد بذر در اسپرس افزایش عملکرد بیولوژیک است. در حالی که ترک و سیلک (۱۹) گزارش نمودند که افزایش عملکرد بذر به تعداد بذر در گل آذین و وزن هزار دانه بستگی دارد. در یک مقیاس جهانی، در گذشته مطالعات در زمینه بررسی تنوع ژنتیکی در بقولات علوفه ای از گراس ها بیشتر بوده است (۱۰). متأسفانه، در ایران نیز تحقیقات اندکی در زمینه اسپرس انجام شده است و نمونه های ژنتیکی کشور بیشتر به نام محل رویش خود نام گذاری شده اند. اگرچه گزارشات متعددی مبنی بر وجود تنوع برای عملکرد و صفات مورفولوژیک در اسپرس گزارش شده است، متأسفانه اطاعات اندکی درباره تنوع ژنتیکی عملکرد بذر و علوفه در بین گونه های اهلی و به ویژه گونه های وحشی اسپرس وجود دارد. شناسایی، جمع آوری، ارزیابی و بهره برداری از این تنوع می تواند زمینه را برای توسعه رقم های علوفه ای و غیر علوفه ای فراهم آورد. هدف از این مطالعه بررسی تنوع ژنتیکی بین گونه های اهلی و وحشی از نظر عملکرد بذر و صفات وابسته، بررسی ارتباط آنها با عملکرد علوفه و تعیین الگوی گروه بندی ژنوتیپ ها براساس عملکرد بذر، علوفه و صفات مورفولوژیک می باشد.

اسپرس با نام علمی *Onobrychis viciifolia* Scop دارای ارزش علوفه ای و مرتعی زیاد و سازگار به اقلیم های مختلف می باشد که به عنوان گیاهی بیابانی، مقاوم به شوری و خشکی، مقاوم به سرخرطومی، مقاوم به سرما با ارزش علوفه ای در حد یونجه و برای اقلیم های خشک و بیابانی معرفی شده است (۱۷). تنوع ژنتیکی و انتخاب از نیازهای اساسی در برنامه های اصلاحی می باشد. با توجه به اینکه گونه های گیاهی به طور مستقیم یا غیر مستقیم از گونه های وحشی به وجود آمده اند و از طرفی به دلیل فرسایش ژنتیکی، حفاظت و جمع آوری نمونه های گیاهی در برنامه های اصلاحی امری ضروری است، ژنوتیپ های بومی می توانند منابع غنی ژنی برای برنامه های اصلاحی باشند. هر چند اصلاح ژنتیکی اسپرس و اکثر گیاهان علوفه ای به دلیل پیچیدگی ژنتیکی، چندساله بودن، وجود گل های کوچک و دگرگشتنی با محدودیت هایی روبرو است (۱۶)، ایجاد ارقام ترکیبی هم چنان متدائل ترین روش اصلاحی در اسپرس و برخی از بقولات علوفه ای می باشد (۱۸). در اصلاح لگوم ها مانند اسپرس، علاوه بر افزایش عملکرد علوفه و مقاومت به تنفس ها، افزایش عملکرد بذر نیز از اهمیت ویژه ای برخوردار است و به عنوان یکی از اهداف اصلی در معروفی ارقام اصلاح شده می باشد. به رغم نقش لگوم های علوفه ای در تولید فرآورده های دامی و با توجه به تنوع ژنتیکی در اسپرس، متأسفانه اطلاعات اندکی درباره تنوع ژنتیکی عملکرد بذر در بین ارقام و توده های اهلی و وحشی وجود دارد این در حالی است که مرکز اصلی تنوع اسپرس، ترکیه (منطقه آناتولیا) و ایران ذکر شده است (۲۱). با توجه به اهمیت تنوع ژنتیکی و تنوع موجود در توده های اسپرس تاکنون مطالعاتی روی این گیاه انجام شده است که عمدهاً معطوف به خصوصیات مرفولوژیک و علوفه ای بر روی گونه زراعی بوده است و ارتباط آنها با خصوصیات بذری به تفکیک گونه های اهلی و وحشی کمتر بررسی شده است. از جمله آزمایشی که توسط کربونر (۵) روی خصوصیات مورفولوژیکی ۷۵ ژنوتیپ اسپرس طی دو

امتیازدهی از ۱ (کمترین) تا ۹ (بیشترین)، زمستان‌گذرانی (میزان رشد ظاهری در پایان فصل سرما به صورت امتیازدهی از ۱ (کمترین) تا ۹ (بیشترین)، دیرزیستی (Persistency) و درصد بقاء در طول فصل زراعی مورد بررسی قرار گرفتند. صفت باروری از نسبت وزن بذر در خوشة (میلی‌گرم) به طول خوشة (سانتی‌متر) محاسبه شد (۱۱). در هر کرت نیمی از بوته‌ها برای بذر و نیمی دیگر برای علوفه در نظر گرفته شد. برداشت علوفه در زمان گل‌دهی و یک هفته قبل از برداشت بذر در اواخر خرداد ماه و به صورت دستی انجام شد. محاسبات آماری شامل برآورد پارامترهای آمار توصیفی، تجزیه واریانس، همبستگی، تجزیه مسیر و علیت، تجزیه کلاستر و تجزیه به مؤلفه‌ها انجام شد. محاسبات با نرم‌افزار آماری SAS و STATGRAPH انجام شد.

نتایج

نتایج تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد (جدول ۲) بین ژنوتیپ‌ها از نظر کلیه صفات به جز درصد بقاء اختلاف معنی‌داری وجود دارد. این تنوع در بین ژنوتیپ‌های اهلی برای صفات طول خوشة، ارتفاع بوته، تعداد دانه در خوشة، روز تا گل‌دهی، ماده خشک، باروری، وزن صد دانه، سفیدک سطحی و امتیاز رشد پاییزه در سطح ۰/۱ درصد و برای صفت تعداد گره در ساقه در سطح ۱ درصد و در صفات تعداد ساقه در بوته، وزن خشک و درصد بقاء در سطح ۵ درصد مشاهده شد. هم‌چنین ژنوتیپ‌های وحشی برای صفات عملکرد بذر در بوته، وزن تر، زمستان‌گذرانی، دیرزیستی و امتیاز رشد پاییزه در سطح ۱ درصد و برای بقیه صفات به جز درصد بقاء در سطح ۰/۱ درصد اختلاف معنی‌داری را نشان دادند. در مقایسه ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی، از نظر صفات طول خوشة و روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی در سطح ۰/۱ درصد و وزن صد دانه، امتیاز رشد پاییزه، زمستان‌گذرانی و دیرزیستی در سطح ۵ درصد اختلاف معنی‌داری مشاهده شد.

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر در سال زراعی ۹۲ - ۱۳۹۱ در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان واقع در ۴۰ کیلومتری جنوب‌غربی اصفهان، در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در ۴ تکرار به اجرا در آمد. مواد ژنتیکی به دو دسته نمونه‌های گونه زراعی (*O. viciifolia*) و سایر گونه‌های *Onobrychis* تقسیم شدند که از طریق بانک‌های ژنی خارجی IPK آلمان و USDA آمریکا و از طریق جمع‌آوری تهیه شد به‌طوری‌که تعداد ۹۳ نمونه اسپرس شامل ۵۲ نمونه وحشی (۲۱ گونه) و ۴۲ ژنوتیپ از گونه زراعی استفاده شد (جدول ۱).

به منظور یکنواختی در سبز شدن و زنده ماندن، بعد از شکستن خواب بذر و جدا کردن غلاف بذرها ابتدا بذور در اوایل بهمن ماه ۱۳۹۱ به صورت گلدانی کشت و گیاهان به مدت حدود ۲ ماه در گلدان نگهداری شدند و پس از استقرار در اواسط فروردین ۱۳۹۲ گیاهچه‌ها به مزرعه منتقل و نشاء شدند. هر کرت شامل ردیف‌های ۳ متری با فاصله بین ردیف ۵۰ سانتی‌متر و روی خطوط ۳۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. دور آبیاری براساس شرایط آب‌وهوای منطقه و ۵۰ درصد تخلیه مجاز رطوبتی خاک بین ۱۵ - ۸ روز انجام گرفت. به‌منظور تأمین کود مورد نیاز گیاه پس از آزمایش خاک، کود فسفات آمونیم به میزان ۱۵۰ کیلوگرم در هکتار به زمین داده شد. و چین علف‌های هرز به صورت دستی انجام شد. ارزیابی صفات از فروردین ماه ۱۳۹۲ آغاز و مجموعه‌ای از صفات چین اول شامل ارتفاع گیاه، تعداد گره در ساقه، تعداد ساقه در بوته، طول گل‌آذین، تعداد گل‌آذین در ساقه، تعداد دانه در هر گل‌آذین، وزن صد دانه، باروری، روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی، عملکرد بذر در هر بوته، وزن تر علوفه، وزن خشک علوفه، درصد ماده خشک (نسبت وزن خشک علوفه به وزن تر علوفه ضرب در عدد ۱۰۰)، حساسیت به سفیدک سطحی (برحسب امتیازدهی از ۱ به عنوان مقاوم‌ترین تا ۹ به عنوان حساس‌ترین)، امتیاز رشد پاییزه (میزان رشد ظاهری در شروع فصل سرما به صورت

جدول ۱. شماره، کد و منشاء زنگنه‌های اسپرس (Onobrychis spp) از گونه‌های مختلف

منشاء	بعضی (Section)	بعضی (Section)	منشاء	شماره	کد	گونه و زیرگونه	بعضی (Section)	منشاء	شماره	کد	گونه و زیرگونه	بعضی (Section)	منشاء	شماره	کد	گونه و زیرگونه
اسرانیل	<i>Onobrychis</i>	<i>O. altissima</i> Grossh	IN5	۲۴		اسرانیل	<i>Lophobrychis</i>	<i>O. caput-galli</i>			IB5					۱
ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. altissima</i> Grossh	IN6	۲۵		ترکیه	<i>Heliobrychis</i>	<i>O. argrea</i> Boiss			IAB					۲
ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. altissima</i> Grossh	IN7	۲۶		روسیه	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. vaginalis</i> C. A. Mey			IF1					۳
شورودی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. biebersteinii</i> Stirj	IO2	۲۷		شورودی	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. chorassanica</i> Bunge ex Boiss			IHI					۴
مجارستان	<i>Onobrychis</i>	<i>O. biebersteinii</i> Stirj	IO3	۲۸		شورودی	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. vassilczenkoi</i> Grossh			IM1					۵
ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. biebersteinii</i> Stirj	IO4	۲۹		روسیه	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. vassilczenkoi</i> Grossh			IM3					۶
شورودی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. arenaria</i> subsp. <i>arenaria</i>	IT1	۳۰		شورودی	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. sintenisii</i> Bomm.			IY1					۷
روسیه	<i>Onobrychis</i>	<i>O. arenaria</i> subsp. <i>arenaria</i>	IT2	۳۱		تامعلوم	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. sintensis</i>			IY2					۸
صریبستان	<i>Onobrychis</i>	<i>O. arenaria</i> (Kit.) DC	IT5	۳۲		سمیرم	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. sintensis</i>			IY3					۹
ورونز	<i>Onobrychis</i>	<i>O. arenaria</i> (Kit.) DC	IT6	۳۳		شورودی	<i>Hymenobrychis</i>	<i>O. kemulariae</i> Kolak			IAE					۱۰
روسیه	<i>Onobrychis</i>	<i>O. arenaria</i> (Kit.) DC	IT7	۳۴		اسپانیا	<i>Onobrychis</i>	<i>O. argentea</i> Boiss			IA4					۱۱
هلند	<i>Onobrychis</i>	<i>O. arenaria</i> (Kit. ex Willd.) Dc	IT8	۳۵		شورودی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. iberica</i> Grossh			IC1					۱۲
شورودی سالنی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. arenaria</i> (Kit. ex Willd.) Dc	IT9	۳۶		شورودی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. iberica</i> Grossh			IC2					۱۳
روسیه	<i>Onobrychis</i>	<i>O. cyri</i> Grossh	IV2	۳۷		ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. petraea</i> (M. Bieb. ex Willd.)			ID1					۱۴
شورودی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. cyri</i> Grossh	IV3	۳۸		روسیه	<i>Onobrychis</i>	<i>O. petraea</i> (M. Bieb. ex Willd.)			ID4					۱۵
ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. persica</i> Stirj. & Rech. f	IX2	۳۹		جمهوری چک	<i>Onobrychis</i>	<i>O. petraea</i> (M. Bieb. ex Willd.)			ID5					۱۶
ارمنستان	<i>Onobrychis</i>	<i>O. transcaucasica</i> Grossh	IZ1	۴۰		فرانسه	<i>Onobrychis</i>	<i>O. montana</i> DC			G1					۱۷
جمهوری چک	<i>Onobrychis</i>	<i>O. transcaucasica</i> Grossh	IZ2	۴۱		روسیه	<i>Onobrychis</i>	<i>O. inermis</i> Steven			II2					۱۸
ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. transcaucasica</i> Grossh	IZ3	۴۲		جمهوری چک	<i>Onobrychis</i>	<i>O. inermis</i> Steven			II3					۱۹
ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. transcaucasica</i> Grossh	IZ4	۴۳		شورودی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. altissima</i> Grossh			IN1					۲۰
ایران	<i>Onobrychis</i>	<i>O. transcaucasica</i> Grossh	IZ5	۴۴		شورودی	<i>Onobrychis</i>	<i>O. altissima</i> Grossh			IN2					۲۱
گرجستان	<i>Onobrychis</i>	<i>O. transcaucasica</i> Grossh	IZ6	۴۵		آذربایجان	<i>Onobrychis</i>	<i>O. altissima</i> Grossh			IN3					۲۲
گرجستان	<i>Onobrychis</i>	<i>O. transcaucasica</i> Grossh	IZ7	۴۶		روسیه	<i>Onobrychis</i>	<i>O. altissima</i> Grossh			IN4					۲۳

ادام چدول ۱. شماره، کد و مشاهه ژنوتیپ‌های اسپرس (Onobrychis spp) از گونه‌های مختلف

مشاهه	(Section)	بخش	گونه و زیرگونه	کد	شماره	مشاهه	تاریخ	Onobrychis	O. transcaucasica Grossh	کد	شماره
اسلام‌آباد	Onobrychis	O. sativa	S5	۷۱				Onobrychis	O. transcaucasica Grossh	I28	۴۷
دماوند	Onobrychis	O. sativa	S6	۷۷				Onobrychis	O. transcaucasica Grossh	I210	۴۸
دواندره	Onobrychis	O. sativa	S8	۷۷				Onobrychis	O. transcaucasica Grossh	I211	۴۹
فربودون‌شهر	Onobrychis	O. sativa	S9	۷۸				Onobrychis	O. transcaucasica Grossh	I212	۵۰
اردبل	Onobrychis	O. sativa	S13	۷۹				Onobrychis	O. hajastana Grossh.	IAD	۵۱
بروجن	Onobrychis	O. sativa	S15	۷۹				Onobrychis	O. oxydonia Boiss.	IAF	۵۲
کرج	Onobrychis	O. sativa	S18	۷۷				Onobrychis	O. viciifolia	S105	۵۳
شهرکرد	Onobrychis	O. sativa	S19	۷۸				Onobrychis	O. viciifolia	S113	۵۴
گندمان	Onobrychis	O. sativa	S21	۷۹				Onobrychis	O. viciifolia	S122	۵۵
پیشیزجان	Onobrychis	O. sativa	S22	۸۰				Onobrychis	O. viciifolia	S107	۵۶
اروبه ۱	Onobrychis	O. sativa	S24	۸۱				Onobrychis	O. viciifolia	S119	۵۷
خواسار ۲	Onobrychis	O. sativa	S34	۸۲				Onobrychis	O. viciifolia	S124	۵۸
ارا ۲	Onobrychis	O. sativa	S35	۸۳				Onobrychis	O. viciifolia	S114	۵۹
گلپایگان	Onobrychis	O. sativa	S36	۸۴				Onobrychis	O. viciifolia	S115	۶۰
نجف آباد	Onobrychis	O. sativa	S37	۸۵				Onobrychis	O. viciifolia	S109	۶۱
خرمین ۲	Onobrychis	O. sativa	S38	۸۵				Onobrychis	O. viciifolia	A6	۶۲
جنت آباد	Onobrychis	O. sativa	S26	۸۷				Onobrychis	O. viciifolia	A9	۶۳
کبرت آباد	Onobrychis	O. sativa	S27	۸۸				Onobrychis	O. viciifolia	A10	۶۴
بنین میاندشت	Onobrychis	O. sativa	S28	۸۹				Onobrychis	O. viciifolia	A11	۶۵
دانمه فریدن	Onobrychis	O. sativa	S29	۹۰				Onobrychis	O. viciifolia	A13	۶۶
بردسر	Onobrychis	O. sativa	S30	۹۱				Onobrychis	O. viciifolia	A15	۶۷
خرم آباد	Onobrychis	O. sativa	S31	۹۲				Onobrychis	O. sativa	S1	۶۸
بافت	Onobrychis	O. sativa	S33	۹۳				Onobrychis	O. sativa	S2	۶۹
								Onobrychis	O. sativa	S3	۶۹

جدول ۲. میانگین مریعات صفات مختلف در ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی اسپرس

		صفت		درجه		میانگین تغییرات	
		تعادل گره در ساقه	تعادل خوشه در ساقه	طول خوشه	ارتفاع برته	تعادل دانه در خوشه	عده‌کردن بذر در برته
۷/۱۹***	۱۴۳۱/۱۲۰**	۱/۸/۰۲	۷/۶/۷۶***	۲۹۷/۸۸***	۵/۷/۹۷***	۰/۰	۰/۰
۱/۴۲***	۹۶/۷/۰۱***	۲۰/۴/۲۱***	۲۷/۱۲***	۸۹/۳۰***	۸۲/۷/۰***	۰/۰	۱/۰
۵۶/۹۳	۸۴۵/۸۴***	۱۳/۱۰	۲۰/۹/۱***	۱۰۳/۳۵***	۹/۵۴***	۰/۴۴	۰/۸۱**
۵۶۵**	۵۹۵/۵۱***	۲۴/۸۳**	۲۶/۴۵***	۷۹/۱۲۰***	۱۲۹/۶۵***	۱/۱***	۱/۵۳***
۰/۸۳*	۵۹۵/۹۸***	۲/۲۷	۶/۹۱	۰/۹۴	۱۶/۰۹***	۰/۰۰۵	۰/۰۰۴
۰/۶۲	۳۵۴/۸۳	۱۲/۶۰	۸/۰۹	۳۲/۵۷	۳/۱۷	۰/۵۴	۰/۴۸
۱۵۷*۰	۳۲/۱۵	۴۵/۹۷	۲۱/۳	۱۰/۰۴	۱۲/۰۹	۱۴/۹	۹/۱۲
ضریب تغییرات (٪)							
* و ** به ترتیب معنی داری در سطح احتمال ۰/۰۵ و ۰/۰۱ درصد							

ادامه جدول ۲. میانگین مریعات صفات مختلف در ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی اسپرس

		صفت		درجه		میانگین تغییرات	
		وزن خشک	دزصد ماده خشک	باروری	وزن صلد دانه	سفیدک سطحی	امیاز رشد پاییزه
۱/۳۳/۱۶۰	۱/۳۰	۰/۹۸**	۰/۴۰/۴۰	۰/۰	۰/۰۴۰***	۱/۰۴۰***	۰/۰
۲۲۱/۷۸	۱/۰۵*	۰/۴۳***	۰/۲۸***	۰/۰	۰/۰۳۶***	۱/۰۲/۰۷***	۰/۰
۲۴۹/۶۴*	۱/۳۸	۰/۴۸***	۰/۵۰***	۰/۰	۰/۰۲۱***	۱/۰۵***	۰/۰۲۱***
۰/۵۰/۷۴	۰/۰۵**	۰/۲۴**	۰/۰۵***	۰/۰	۰/۰۱***	۱/۰۳/۰۴***	۰/۰۱***
۰/۲۰	۰/۲۷*	۰/۱۷*	۰/۰۵	۰/۰	۰/۰۹۵	۰/۰۹۵	۰/۰۹۵
۱/۸۰/۷۶	۰/۰۷۶	۰/۱۸	۰/۰۵	۰/۰	۰/۰۱۴	۰/۰۶/۰۹	۰/۰۶/۰۹
۱۴/۸۴	۰/۴۸	۰/۰۸۹	۰/۰۱۵	۰/۰	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳	۰/۰۰۳
ضریب تغییرات (٪)							
* و ** به ترتیب معنی داری در سطح احتمال ۰/۰۵ و ۰/۰۱ درصد							

* و ** به ترتیب معنی داری در سطح احتمال ۰/۰۵ و ۰/۰۱ درصد

زمستان‌گذرانی همبستگی مثبت و در ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی نشان داد.

نتایج حاصل از رگرسیون گام‌به‌گام برای عملکرد بذر به عنوان متغیر تابع و سایر صفات به عنوان متغیر مستقل به منظور تعیین مهم‌ترین صفات مرتبط با اجزاء عملکرد بذر در جدول ۵ نشان داده شده است. در این تحقیق تعداد ساقه در بوته ۴۵ درصد از تغییرات عملکرد بذر در بوته را توجیه نمود و پس از آن به ترتیب تعداد دانه در خوشه (۸ درصد)، روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی (۲ درصد) و سفیدک سطحی (۱ درصد) وارد مدل رگرسیون شدند. به طور کلی این مدل ۵۹ درصد از کل تغییرات را توجیه نمود. نتایج تجزیه علیت (جدول ۶) برای متغیرهای وارد شده به مدل رگرسیون گام‌به‌گام در ژنوتیپ‌ها نشان داد تعداد ساقه در بوته (۴۲ درصد) و تعداد دانه در خوشه (۳۳ درصد) دارای بیشترین اثر مستقیم بر عملکرد بذر در بوته بودند. هم‌چنین صفت تعداد ساقه در بوته علاوه بر اثر مستقیم دارای اثر غیر مستقیم از طریق تعداد دانه در خوشه (۰/۲۵) و سفیدک سطحی (۰/۲۰) بود.

نتایج حاصل از تجزیه به عامل‌ها شامل بار عامل دوران یافته، نسبت واریانس توجیه شده و نسبت واریانس تجمعی در ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی در جدول ۷ آمده است. پنج عامل اول در مجموع ۷۱ و ۷۷ درصد از کل تنوع موجود بین صفات را به ترتیب در ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی توجیه نمود که سهم عوامل اول تا پنجم به ترتیب ۱۸، ۱۶، ۱۵، ۱۳ و ۸ درصد در ژنوتیپ‌های اهلی و در ژنوتیپ‌های وحشی به ترتیب ۲۴، ۱۸، ۱۵، ۱۰ و ۷ درصد بود. در ژنوتیپ‌های اهلی در عامل اول طول خوش و روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی بیشترین بار عاملی را دارا بود و عامل فنولوژیک نامیده شد. در عامل دوم وزن خشک و درصد ماده خشک دارای بار عاملی بزرگ و مثبت بودند و عامل عملکرد علوفه نامیده شدند. در عامل سوم، تعداد گره در ساقه، ارتفاع و تعداد خوشه دارای بار عاملی مثبت و بزرگ بودند و عامل حجم

باتوجه به نتایج حاصل از آمار توصیفی (جدول ۳) بیشترین مقدار ضریب تنوع فنتوتیپی در ارقام اهلی برای صفت باروری با میانگین ۱/۱۸ میلی گرم در سانتی‌متر (دامنه ۰/۰۷ – ۰/۷۵) و در ارقام وحشی برای صفت عملکرد بذر در بوته با میانگین ۷/۲۱ گرم (دامنه ۳۱/۳ – ۰/۹۷) مشاهده شد. هم‌چنین در ارقام اهلی صفت باروری (۶۰/۵۲) و در ارقام وحشی و صفت طول خوشه (۴۱/۴۷) بیشترین ضریب تنوع ژنتیکی را دارا بودند. بیشترین وراثت‌پذیری عمومی در ارقام اهلی برای صفت وزن صد دانه (۶۹/۲۸) و در ارقام وحشی برای صفت طول خوشه (۸۷/۵۴) مشاهده شد.

نتایج همبستگی صفات ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی در جدول ۴ ارائه شده است. عملکرد بذر در بوته با تعداد ساقه در بوته در ژنوتیپ‌های اهلی و در ژنوتیپ‌های وحشی با تعداد ساقه در بوته، تعداد دانه در خوشه، وزن علوفه تر و وزن علوفه خشک همبستگی مثبت و معنی‌دار و با روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی، طول خوشه و سفیدک سطحی همبستگی منفی و معنی‌داری را نشان داد. تعداد ساقه در بوته با صفات طول خوشه و روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی همبستگی منفی و با صفات تعداد دانه در خوشه، وزن تر، وزن خشک و سفیدک سطحی همبستگی مثبت و معنی‌داری در ژنوتیپ‌های وحشی نشان داد. صفت طول خوشه همبستگی مثبت و معنی‌داری با روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی در ژنوتیپ‌های اهلی و وحشی و همبستگی منفی و معنی‌داری با صفات تعداد ساقه در بوته، تعداد دانه در خوشه، وزن علوفه تر، وزن علوفه خشک، درصد ماده خشک و سفیدک سطحی در ژنوتیپ‌های وحشی نشان داد. تعداد خوشه در ساقه با ارتفاع بوته همبستگی مثبت و با روز تا ۵۰ درصد گل‌دهی همبستگی منفی و معنی‌داری را نشان داد. علوفه خشک همبستگی مثبت و معنی‌داری با علوفه تر و درصد ماده خشک در ارقام اهلی و وحشی و با عملکرد بذر در بوته و تعداد ساقه در بوته در ارقام وحشی نشان داد. صفت دیزیستی با صفات باروری، وزن صد دانه، رشد پاییزه و

جدول ۳. پارامترهای آماری صفات مختلف در زنگنهای اهلی و وحشی امساعی

ردیف	نام پارامتر	حداکثر		حداقل		میانگین
		اهلی- و- حشمتی	فتوتیپی	اهلی- و- حشمتی	اهلی- و- حشمتی	
۱	وراثت پذیری عمومی	ضریب تغییرات زنگی	ضریب تغییرات فتوتیپی	ضریب تغییرات اهلی- و- حشمتی	ضریب تغییرات اهلی- و- حشمتی	۰/۴۳۳-۰/۹-۰/۴۵
۲	آرخیو گردشی	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۳	تعداد خوشه در ساقه	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۴	طول خوشه (cm)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۵	تعداد دانه در خوشه	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۶	ارتفاع بوته (cm)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۷	عملکرد بذر در بوته (g)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۸	روز تا ۵۰٪ گل دھنی	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۹	وزن تر (g)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۰	وزن خشک (g)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۱	ماده خشک (%)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۲	باروری (mg/cm)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۳	وزن صد دانه (g)	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۴	سفیدی سطحی	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۵	رشد پاییزه	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۶	زمستان گردانی	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۷	دیرزیستی	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴
۱۸	درصد بقاء	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴	۰/۶-۰/۷-۰/۴

جدول ۵. نتایج رگرسیون مرحله‌ای برای عملکرد بذر به عنوان متغیر تابع در برابر سایر صفات در ژنوتیپ‌های اسپرس

F	R^2 مدل	R^2 جزء	پارامترهای مدل (ضرایب رگرسیون)	متغیر اضافه شده به مدل
***	۰/۴۵	۰/۴۵	۰/۵۸	تعداد ساقه در بوته (X1)
***	۰/۵۳	۰/۰۸	۰/۴۷	تعداد دانه در خوشه (X2)
**	۰/۵۶	۰/۰۲	-۰/۰۴	روزتا ۵۰ درصدگل‌دهی (X3)
	۰/۵۹	۰/۰۱	-۰/۳۳	سفیدک سطحی (X4)
			-۷/۸۹	عرض از مبداء

$$Y = -7/89 + 0/58X1 + 0/47X2 - 0/04X3 - 0/33X4$$

*** و ** به ترتیب معنی‌دار در سطح احتمال ۰/۱ و ۱ درصد

جدول ۶. نتایج تجزیه علیت برای تعیین اثرات مستقیم و غیر مستقیم صفات بر عملکرد بذر در ژنوتیپ‌های اسپرس

ضرایب همبستگی	اثر غیر مستقیم از طریق صفت				اثر مستقیم	صفت
	۴	۳	۲	۱		
۰/۶۷	۰/۲۰	-۰/۱۹	۰/۲۵	-	۰/۴۲	۱- تعداد ساقه در بوته
۰/۶۲	۰/۰۹	-۰/۱۱	-	۰/۱۹	۰/۳۳	۲- تعداد دانه در خوشه
-۰/۴۷	۰/۰۵	-	۰/۰۶	۰/۰۸	-۰/۱۸	۳- روز تا ۵۰٪ گل‌دهی
۰/۳۰	-	۰/۰۱	-۰/۰۱	-۰/۰۲	-۰/۰۵	۴- سفیدک سطحی
					۰/۶۵	باقی مانده

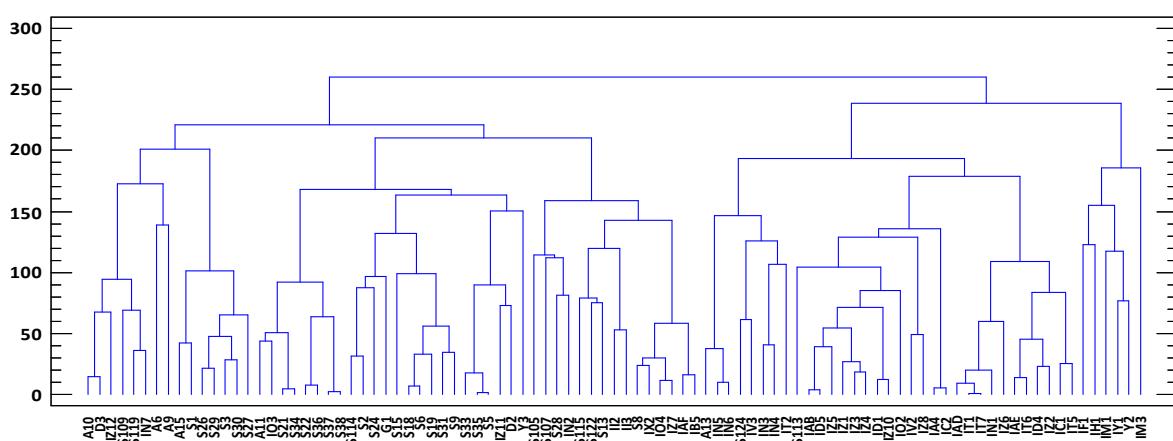
خشک نام‌گذاری شد.

دندروگرام حاصل از تجزیه خوشه‌ای صفات مورد مطالعه در شکل ۱ نشان داده شده است. تجزیه خوشه‌ای ۹۳ ژنوتیپ اسپرس براساس صفات مورد مطالعه در فاصله اقلیدسی ۲۵۰ به سه گروه تقسیم شدند که این گروه‌بندی توسط روش *ccc plot*، مورد تأیید قرار گرفت. کلاستر اول بزرگ‌ترین گروه و شامل ۵۴ ژنوتیپ، کلاستر دوم ۳۳ ژنوتیپ، و کلاستر سوم ۶ ژنوتیپ را در خود جای داد. مقایسه میانگین صفات (جدول ۸) برای گروه‌ها نشان داد کلاستر اول بیشترین مقدار تعداد ساقه در بوته، تعداد دانه در خوشه، عملکرد بذر در بوته، وزن علوفه تر، وزن علوفه خشک و زمستان‌گذرانی و کمترین درصد بقاء نسبت به سایر گروه‌ها و میانگین کل را نشان داد که اعضای این گروه شامل گونه‌های زراعی با منشاء داخلی و خارجی و تعدادی

بوته نام گرفت. در عامل چهارم وزن صد دانه و باروری بیشترین مقدار را داشته و عامل اجزاء عملکرد نام‌گذاری شد. در عامل پنجم تعداد ساقه در بوته و عملکرد بذر بیشترین بار عاملی را داشته و عامل عملکرد بذر نام‌گذاری شد. در ژنوتیپ‌های وحشی در عامل اول صفات عملکرد بذر در بوته، تعداد دانه در خوشه و طول خوشه دارای بیشترین بار عاملی مثبت بودند و عامل عملکرد بذر نام گرفت. در عامل دوم تعداد گره در ساقه، ارتفاع و تعداد خوشه در ساقه بیشترین بار عاملی را داشتند و عامل حجم بوته نام گرفت. عامل سوم تحت تأثیر وزن تر و خشک علوفه بود و عامل عملکرد علوفه معرفی شد. در عامل چهارم وزن صد دانه و باروری بیشترین مقدار را داشته و عامل اجزاء عملکرد بذر نام گرفت و در عامل پنجم تنها صفتی که تأثیر مثبت و قابل توجهی داشت درصد ماده خشک بود و عامل درصد ماده

جدول ۷. نتایج تجزیه به عامل‌ها در ارقام وحشی و اهلی اسپرس

بار عامل دوران یافته						صفت
بار عامل پنجم	بار عامل چهارم	بار عامل سوم	بار عامل دوم	بار عامل اول		
اهلی - وحشی -۰/۰۹ - -۰/۶۶	اهلی - وحشی ۰/۰۱ - -۰/۰۱	اهلی - وحشی ۰/۳۹ - -۰/۱۴	اهلی - وحشی ۰/۱۱ - -۰/۰۸	اهلی - وحشی ۰/۸۰ - -۰/۲۶	۱- عملکرد بذر در بوته (g)	
-۰/۴۷ - -۰/۷۸	-۰/۱۰ - -۰/۰۶	-۰/۴۱ - -۰/۱۱	-۰/۰۱ - -۰/۰۴	-۰/۳۹ - -۰/۱۲	۲- تعداد ساقه در بوته	
-۰/۵۱ - -۰/۳۷	-۰/۱۷ - -۰/۰۷	-۰/۰۲ - -۰/۰۱	-۰/۰۵ - -۰/۶۴	-۰/۶۵ - -۰/۰۹	۳- تعداد دانه در خوشه	
-۰/۰۰۳ - -۰/۰۱	-۰/۱۲ - -۰/۰۸	-۰/۱۸ - -۰/۸۹	-۰/۸۳ - -۰/۰۴	-۰/۱۰ - -۰/۲۵	۴- تعداد گره در ساقه	
۰/۱۷ - -۰/۰۱	۰/۲۵ - -۰/۱۱	-۰/۴۱ - -۰/۰۳	-۰/۳۲ - -۰/۰۸	-۰/۶۶ - -۰/۸۵	۵- طول خوشه (cm)	
-۰/۱۷ - -۰/۰۱	-۰/۲۸ - -۰/۱۲	-۰/۲۴ - -۰/۸۸	-۰/۷۲ - -۰/۰۷	-۰/۲۴ - -۰/۲۰	۶- تعداد خوشه در ساقه	
۰/۱۳ - -۰/۲۰	-۰/۲۲ - -۰/۲۱	-۰/۰۸ - -۰/۷۲	-۰/۸۱ - -۰/۳۰	-۰/۰۸ - -۰/۰۳	۷- ارتفاع (cm)	
۰/۵۶ - -۰/۰۴	۰/۴۲ - -۰/۰۴	-۰/۲۸ - -۰/۰۵	-۰/۴۱ - -۰/۰۳	-۰/۱۰ - -۰/۸۵	۸- روز تا ۵۰٪ گلدهی	
-۰/۱۸ - -۰/۴۱	۰/۳۵ - -۰/۲۳	-۰/۷۶ - -۰/۲۴	-۰/۱۷ - -۰/۳۸	-۰/۱۳ - -۰/۵۴	۹- وزن تر بوته (g)	
۰/۲۸ - -۰/۲۸	۰/۱۶ - -۰/۲۰	-۰/۸۹ - -۰/۱۱	-۰/۱۶ - -۰/۸۲	-۰/۰۰۰۹ - -۰/۳۲	۱۰- وزن خشک بوته (g)	
۰/۸۰ - -۰/۱۱	-۰/۲۷ - -۰/۱۰	-۰/۲۲ - -۰/۰۶	-۰/۰۹ - -۰/۸۴	-۰/۱۶ - -۰/۱۴	۱۱- ماده خشک (%)	
۰/۰۱ - -۰/۰۲	۰/۸۴ - -۰/۹۲	-۰/۲۳ - -۰/۱۰	-۰/۰۳ - -۰/۱۲	-۰/۰۵ - -۰/۰۳	۱۲- وزن صد دانه (g)	
۰/۰۱ - -۰/۰۹	۰/۸۴ - -۰/۹۱	-۰/۲۳ - -۰/۰۱	-۰/۰۳ - -۰/۰۵	-۰/۱۰ - -۰/۰۶	۱۳- باروری (mg/cm)	
۰/۱۹ - -۰/۳۳	۰/۰۰۲ - -۰/۰۷	-۰/۰۲ - -۰/۳۸	-۰/۲۲ - -۰/۱۳	-۰/۷۹ - -۰/۴۴	۱۴- سفیدک سطحی	
۰/۰۷ - -۰/۰۸	۰/۱۰ - -۰/۱۳	-۰/۱۵ - -۰/۱۵	-۰/۱۸ - -۰/۱۶	-۰/۲۴ - -۰/۱۸	واریانس توجیه شده	
۰/۷۷ - -۰/۷۱	۰/۶۹ - -۰/۶۲	-۰/۵۸ - -۰/۴۹	-۰/۴۳ - -۰/۳۴	-۰/۲۴ - -۰/۱۸	واریانس توجیه شده تجمعی	

شکل ۱. دندروگرام حاصل از تجزیه خوشهای برای ارقام اسپرس براساس معیار فاصله اقلیدسی و روش WARD

جدول ۸. مقایسه میانگین صفات در هریک از گروه‌های حاصل از تجزیه کلاستر در ژنتیپ‌های اسپرس

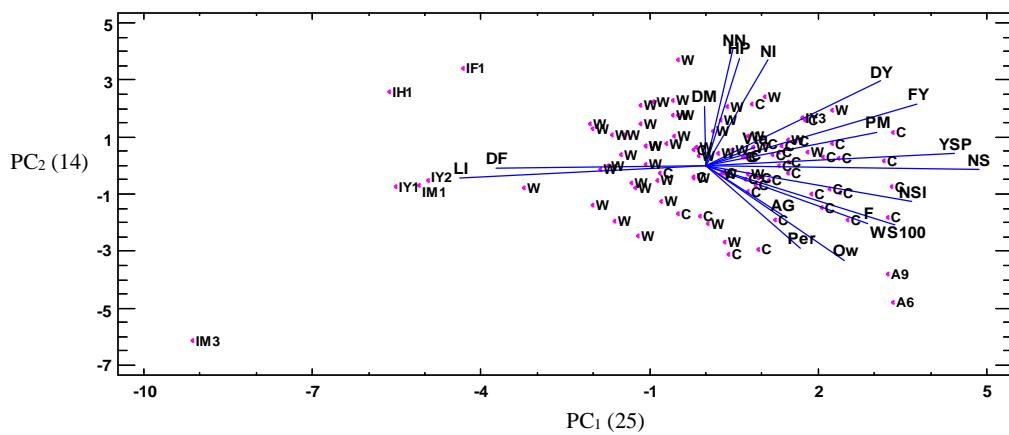
صفات	گروه ۱	انحراف از میانگین	گروه ۲	انحراف از میانگین	گروه ۳	انحراف از میانگین	میانگین کل
۱- تعداد ساقه در بوته	۹/۴۱ ^a	۰/۵۹	۸/۲۹ ^{ab}	-۰/۵۲	۴/۷۲ ^b	-۴/۰۹	۸/۸۵
۲- تعداد گره در ساقه	۷/۶۶ ^a	۰/۰۲	۷/۰۹ ^a	-۰/۰۴	۷/۵۹ ^a	-۰/۰۴	۷/۶۳
۳- تعداد خوشه در ساقه	۴/۹۷ ^a	۰/۰۲	۴/۸۸ ^a	-۰/۰۶	۴/۸۶ ^a	-۰/۰۸	۴/۹۴
۴- طول خوشه (cm)	۱۱/۱۲ ^b	-۱/۱۴	۱۲/۱۴ ^b	-۰/۱۲	۳۱/۳۷ ^a	-۰/۱۰	۱۲/۱۹
۵- تعداد دانه در خوشه (g)	۱۴/۲۱ ^a	۰/۹۲	۱۲/۲۰ ^{ab}	-۱/۰۸	۹/۰۴ ^b	-۴/۲۴	۱۳/۳۵
۶- ارتفاع بوته (cm)	۵۷/۲۰ ^{ab}	۰/۲۶	۵۶/۱۸ ^b	-۰/۷۵	۶۰/۸۶ ^a	-۰/۹۲	۵۶/۸۹
۷- عملکرد بذر در بوته (g)	۸/۶۲ ^a	۰/۹۷	۶/۲۶ ^b	-۱/۳۸	۱/۷۹ ^c	-۵/۸۵	۷/۷۳
۸- روز تا ۵۰٪ گل‌دهی	۷۵/۲۸ ^c	-۶/۱۲	۸۹/۰۵ ^b	-۷/۶۴	۱۰/۰۱ ^a	۲۵/۶۰	۸۱/۴۰
۹- وزن تر (g)	۱۱۰/۰۵۴ ^a	۸/۷۷	۹۰/۹۱ ^{ab}	-۱۰/۸۵	۷۴/۲۱ ^b	-۲۷/۵۵	۱۰۱/۷۶
۱۰- وزن خشک (g)	۴۲/۳۰ ^a	۲/۲۲	۳۸/۰۵ ^{ab}	-۲/۰۲	۲۶/۵۶ ^b	-۱۳/۵۱	۴۰/۰۷
۱۱- ماده خشک	۳۸/۳۰ ^{ab}	-۱/۶۲	۴۳/۲۴ ^a	۳/۳۱	۳۲/۹۷ ^b	-۶/۹۵	۳۹/۹۲
۱۲- بارویی (mg/cm)	۰/۲۶ ^a	۰/۰۳	۰/۱۶ ^a	-۰/۰۶	۰/۰۸	۰/۲۲	۰/۲۲
۱۳- وزن صد دانه (g)	۱/۹۵ ^a	۰/۱۱	۱/۶۴ ^b	-۰/۱۹	۱/۶۲ ^b	-۰/۲۱	۱/۸۳
۱۴- سفیدک سطحی	۴/۷۸ ^b	-۰/۰۰۳	۵/۲۰ ^b	۰/۴۱	۱ ^a	-۳/۷۸	۴/۷۸
۱۵- امتیاز رشد پاییزه	۴/۰۶ ^a	۰/۰۷	۳/۸۴ ^a	-۰/۱۴	۴/۰۴ ^a	۰/۰۵	۳/۹۸
۱۶- زمستان‌گذرانی	۵/۲۸ ^a	۰/۲۳	۴/۷۰ ^{ab}	-۰/۳۴	۴/۵۱ ^b	-۰/۵۳	۵/۰۴
۱۷- دیرزیستی	۳/۶۸ ^a	۰/۱۱	۳/۳۸ ^a	-۰/۱۸	۳/۴۳ ^a	-۰/۱۳	۳/۵۶
۱۸- درصد بقاء	۸۹/۰۵ ^b	-۱/۱۷	۹۲/۲۳ ^{ab}	۱/۴۸	۹۴/۰۵ ^a	۳/۷۷	۹۰/۷۴

در هر ستون میانگین دارای حداقل یک حرف مشابه تفاوت آماری معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد ندارند.

اول تا سوم به ترتیب صفات مرتبط با عملکرد بذر، ارتفاع گیاه و عملکرد علوفه بودند. نمودار حاصل از ترسیم مقادیر مؤلفه اول و مؤلفه دوم در برابر یکدیگر نحوه پراکنش رقم‌ها را نشان می‌دهد (شکل ۲)، ژنتیپ‌های اهلی دارای بیشترین مقدار برای مؤلفه اول و گروه‌های وحشی با دارا بودن مقدار متوسط مؤلفه اول و بیشتر از متوسط مؤلفه دوم تقریباً از نمونه‌های اهلی جدا شدند. مؤلفه اول با عملکرد بذر و تعداد ساقه در بوته همبستگی مثبت و با طول خوشه و روز تا گل‌دهی همبستگی منفی نشان داد. مؤلفه دوم با صفات ارتفاع، تعداد گره در ساقه و درصد ماده خشک همبستگی مثبت نشان داد.

از گونه‌های وحشی بود. کلاستر دوم دارای کمترین ارتفاع بوته و بیشترین درصد ماده خشک نسبت به دیگر گروه‌ها و میانگین کل بود. کلاستر سوم دارای بیشترین طول خوشه، ارتفاع، روز تا ۵۰٪ درصد گل‌دهی، مقاومت به سفیدک سطحی و درصد بقاء و کمترین تعداد ساقه در بوته، دانه در خوشه، عملکرد بذر، وزن علوفه تر و خشک، درصد ماده خشک و زمستان‌گذرانی بود.

در تجزیه به مؤلفه‌های اصلی ۶ مؤلفه ۷۵/۰۴ درصد کل تغییرات را توجیه کردند که سهم مؤلفه اول ۲۵/۲۳ درصد، مؤلفه دوم ۱۴/۸۵ درصد و مؤلفه سوم ۱۳/۱۴ بود که مؤلفه‌های

شکل ۲. ترسیم بای‌پلات براساس مؤلفه اول و دوم در ارقام اسپرس (c = ژنوتیپ‌های اهلی، w = ژنوتیپ‌های وحشی، سایر کدها مربوط به ژنوتیپ‌های اهلی یا وحشی خاصی است که در مناطق ویژه از نمودار جای گرفته‌اند و کد آنها مطابق جدول ۱ می‌باشد).

دلایل همبستگی بین دو صفت قرار گرفتن ژن‌های کترول کننده بر روی یک کروموزم می‌باشد (لينکاژ). پلیوتروپی یا کترول هم‌زمان چند صفت توسط یک ژن از دیگر دلایل همبستگی صفات است.

تجزیه علیت جهت درک بهتر روابط بین صفات و تعیین آثار مستقیم و غیر مستقیم صفات کاربرد دارد. نتایج تجزیه علیت نشان داد که تعداد ساقه در بوته علاوه بر اثر مستقیم، از طریق تعداد دانه در خوشه و سفیدک سطحی به‌طور غیر مستقیم بیشترین اثر را بر عملکرد بذر دارد. در مطالعه بهروز و همکاران (۴) به‌منظور بررسی تنوع ژنتیکی اکوتیپ‌های اسپرس از نظر صفات مؤثر بر عملکرد بذر، عملکرد بیولوژیک و وزن هزار دانه هر دو به‌طور مستقیم باعث افزایش عملکرد بذر شدند. ترک و سلیک (۱۹) نیز بیشترین اثر مستقیم بر عملکرد بذر را مربوط به ارتفاع بوته و وزن هزار دانه گزارش کردند.

تجزیه عامل‌ها جهت درک بهتر روابط بین صفات و کشف عوامل تأثیرگذار بر ایجاد همبستگی‌های خاص مورد استفاده قرار می‌گیرد. نتایج تجزیه به عامل‌ها توانست روابط بین صفات را نشان داده و اجزاء عملکرد بذر را در تائید نتایج رگرسیون مرحله‌ای مشخص نماید. وانگ و همکاران (۲۰) صفات عملکرد بذر، مقدار ماده خشک و تعداد ساقه را در فستوکا

بحث

در نتایج تجزیه واریانس بین گونه‌ها و هم‌چنین درون گونه‌ها از نظر صفات مورد بررسی اختلاف معنی‌داری مشاهده شد. به‌طورکلی تنوع فنوتیپی، ژنتیکی و وراثت‌پذیری در ارقام وحشی بیشتر از ارقام اهلی مشاهده شد. وجود تنوع بالا در بین ارقام اسپرس توسط میرزاچی ندوشن و همکاران (۱۱) و ربیعی و همکاران (۱۵) نیز گزارش شده است.

نتایج همبستگی و تجزیه رگرسیون نشان داد تعداد ساقه در بوته و تعداد دانه در خوشه می‌توانند به عنوان مهم‌ترین اجزاء عملکرد بذر در اسپرس باشند. هم‌چنین تعداد ساقه در بوته همبستگی مثبتی با عملکرد بذر و علوفه داشت که می‌تواند به عنوان یک معیار انتخاب غیر مستقیم برای بهبود هر دو صفت به کار گرفته شود. در مجموع با توجه به نتایج همبستگی صفات به‌نظر می‌رسد برای اصلاح توان هر دو صفت استفاده از شاخص‌های انتخاب سودمندتر باشد. کربونر (۵) همبستگی مثبت و معنی‌داری در صفت تعداد گل آذین در ساقه با تعداد برگ در ساقه، طول گل آذین و تعداد ساقه در اسپرس گزارش کرد. همبستگی مثبت و معنی‌داری بین دیرزیستی و رشد بهاره در اسپرس توسط دادخواه و همکاران (۷) و دیرزیستی و عملکرد علوفه در شبدر سفید (۱۴) گزارش شده است. یکی از

یک عضو از بخش *Heliobrychis* با عدد کروموزمی $2n = 2x = 16$ (۲) نیز در یک گروه قرار گرفت. گونه‌های وحشی کلاستر سوم بخش *Hymenobrychis* با عدد کروموزمی $2n = 2x = 14$ (۴) بود. یلدیز و همکاران (۲۱) در بررسی خصوصیات لگومی تعدادی از گونه‌های جنس اسپرس بیان نمودند که بخش‌های *Onobrychis* و *Heliobrychis* دارای شباهت بالا با یکدیگر و با بخش *Hymenobrychis* تفاوت زیادی دارند که با نتایج این تحقیق تطابق داشت. ارسلان و ارتقrol (۱) در بررسی روابط فیلوزنی از طریق پروتئین‌های ذخیره بذر بیان داشتند که بخش‌های *Lophobrychis* و *Heliobrychis* بخش *Onobrychis* دارای فاصله می‌باشدند. در بررسی دیگر توسط امر و همکاران (۸) بر روی پروتئین‌های ذخیره‌ای بذر ۸ گونه اسپرس شباهت بخش *Onobrychis* و *Lophobrychis* بیشتر از بخش *Hymenobrychis* گزارش شد. نتایج تجزیه خوش‌های حاکی از تنوع بین گونه‌ها بود و توانست گونه اهلی و وحشی و همچنین گونه‌های وحشی را از هم تفکیک کند. داشتن تنوع ژنتیکی جهت طراحی مناسب‌ترین برنامه اصلاحی، تلاقی بین افراد و تولید واریته‌های جدید ضروری می‌باشد هم‌چنین اکوتیپ‌های دارای فاصله ژنتیکی زیاد می‌توانند در برنامه‌های اصلاحی ایجاد واریته‌های ترکیبی با تولید بذر بالا و تشکیل جوامع مناسب برای نقشه‌یابی خصوصیات بذری مورد استفاده قرار گیرند. نتایج تجزیه به مؤلفه‌ها تا حدود زیادی با نتایج تجزیه خوش‌های تطابق داشت. براساس نتایج تجزیه به مؤلفه‌ها گروه اول شامل ژنتیپ‌های اهلی داخلی و خارجی بخش *Onobrychis*، گروه دوم شامل گونه‌های وحشی بخش *Onobrychis* و گروه سوم شامل گونه‌های وحشی بخش *Hymenobrychis* بود که با نتایج تجزیه کلاستر مطابقت داشت. ضرایبان و همکاران (۲۲) در بررسی رقم‌های داخلی و خارجی اسپرس از تجزیه به مؤلفه‌ها برای گروه‌بندی ارقام استفاده کردند. بیات‌موحد و همکاران (۳) در بررسی تنوع و روابط بین عملکرد و اجزای عملکرد در جمعیت‌های فستوکا تعداد و وزن

به عنوان اجزاء عملکرد معرفی کردند. در مطالعه باصفاً و طاهریان (۲) درصد اجزاء بوته و ارتفاع بیشترین بار عاملی را در کنار عملکرد علوفه در یونجه به خود اختصاص دادند. حبیبی و همکاران (۹) در بررسی روابط عملکرد دانه در لوبيا قرمز، پنج عامل را بیان کردند که $72/5$ درصد از کل تغییرات را توجیه می‌کرد و به ترتیب عامل عملکرد دانه، عملکرد بیولوژیک، مشخصات بذر، عرض غلاف و وزن غلاف نامیده شد.

تجزیه خوش‌های ژنتیپ‌ها را به سه گروه تقسیم کرد که تمام اعضای گروه اول به جز *O. sintinsi* به بخش *Onobrychis* و *Lophobrychis* تعلق داشتند. جمعیت‌های موجود در این کلاستر را می‌توان با در نظر گرفتن اثر متقابل سایر صفات برای برنامه‌های اصلاحی افزایش عملکرد مورد استفاده قرار داد. گروه دوم به بخش *Onobrychis* و *Heliobrychis* تعلق داشتند. تمام اعضای گروه سوم متعلق به گونه‌های وحشی بودند که به بخش *Hymenobrychis* تعلق داشتند. از جمعیت‌های موجود در این گروه می‌توان برای اصلاح ارقام و مقاومت به سفیدک سطحی استفاده کرد. از نتایج به دست آمده چنین استنباط می‌شود که جمعیت‌های موجود در کلاستر اول و سوم بیشترین فاصله ژنتیکی را داشته و می‌توان آنها را به عنوان والدین در دورگ‌گیری و گزینش‌های دوره‌ای مورد استفاده قرار داد. تجزیه خوش‌های توانست جمعیت‌های اهلی و وحشی و هم‌چنین گونه‌ها را از یکدیگر تفکیک کند اما نتوانست نمونه‌ها را به لحاظ منشاء جغرافیایی از یکدیگر به خوبی متمایز کند. نخجوان و همکاران (۱۳) نیز توانستند ۳۴ ژنتیپ اسپرس را براساس ویژگی‌های مرفو‌لولوژیک طبقه‌بندی کنند. از لحاظ سطوح پلوئیدی گونه زراعی داخلی (*O. sativa*) و خارجی (*O. viciifolia*) با تعداد کروموزم ($2n = 4x = 28, 2n = 2x = 14$) مربوط به بخش *O. caput-galli* و گونه وحشی *Onobrychis* مربوط به بخش $2n = 2x = 14$ (۲) مربوط به بخش *Lophobrychis* با عدد کروموزمی پایه ۷ در یک کلاستر قرار گرفتند. ۲۹ عضو از گونه‌های وحشی بخش *Onobrychis* و

متوسطی بودند لیکن در در گونه زراعی این همبستگی معنی دار نبود که نشان می دهد این دو صفت بایستی به صورت مستقل از یکدیگر بهبود یابند. نتایج نشان داد که گونه های وحشی و اهلی توانستند براساس روش های گرافیکی چند متغیره از هم متمایز شوند که این تمایز تا حدود زیادی با طبقه بندی تاکسونومی گونه ها تطابق داشت.

خوش، عملکرد علوفه، تاریخ خوشیده و ارتفاع را جزء مهم ترین صفات برای گروه بندی جمعیت ها عنوان کردند. در مجموع نتایج این مطالعه نشان داد که تنوع بالایی بین گونه های اسپرس از نظر ویژگی های بذری و نیز علوفه ای وجود دارد. با توجه به قربات بالای برخی گونه های وحشی با گونه زراعی می توان از آنها برای اصلاح گونه زراعی استفاده کرد. در گونه های وحشی عملکرد بذر و علوفه دارای همبستگی

منابع مورد استفاده

1. Arslan, E. and K. Ertugrul. 2010. Genetic relationships of the genera *Onobrychis*, *Hedysarum* and *Sartoria* using seed storage proteins. *Turkish Journal of Biology* 34: 67-73.
2. Basafa, M. and M. Taherian. 2009. A study of agronomic and morphological variation in certain alfalfa (*Medicago sativa L.*) ecotypes of the cold region of Iran. *Asian Journal of Plant Sciences* 8: 293-300. (In Farsi).
3. Bayat Movahed, F., A. A. Jafari and P. Moradi. 2013. Investigation on variation and relationships among seed yield and its components in sheep fescue (*Festuca ovina*) under irrigation and dry land farming conditions, Zanjan, Iran. *Iranian Journal of Range and Desert Research* 20(2): 309-319. (In Farsi).
4. Behrouz, P., F. Noormand Moayed, S. A. Mohammadi, S. Ahariad and P. Hazegh Jafari. 2009. Evaluation of seed yield and affective traits in sainfoin ecotypes. *Science and Research Journal of Agricultural Sciences in Islamic Azad University of Tabriz* 9: 44-54. (In Farsi).
5. Carbonero, C. H. 2011. Sainfoin (*Onobrychis viciifolia*), a forage legume with great potential for sustainable agriculture, an insight on its morphological, agronomical, cytological and genetic characterization. PhD. Thesis, University of Manchester, England.
6. Cenci, C. A., G. Bassi, F. Ferranti and B. Romano. 2000. Some morphometrical and biochemical characteristics of fruits and seeds of *Onobrychis* ssp. in Italy. *Plant Biosystems* 134: 91-98.
7. Dadkhah, M., M. M. Majidi and A. F. Mirlohi. 2011. Multivariate analysis of relationships among different characters in Iranian sainfoin populations (*Onobrychis viciifolia* Scop). *Iranian Journal of Field Crops Sciences* 42 (2) 349-357. (In Farsi).
8. Emre, I., D. Turgut-Balik, A. Sahin and M. Kursat. 2007. Total electrophoretic band patterns of some *Onobrychis* species growing in turkey. *American-Eurasian Journal of Agricultural and Environmental Sciences* 2(2): 123-126.
9. Habibi, GH. R., M. R. Ghanadha, A. R. Sohani and H. R. Dory. 2006. Evaluation of relation of seed yield with important agronomic traits of Red bean by different analysis methods in stress water condition. *Journal of Agricultural Sciences and Natural Resources* 13(3) 44-57. (In Farsi).
10. Kolliker, R., D. Herrmann, B. Boller and F. Widmer. 2003. Swiss mattenklee landraces, A distinct and diverse genetic resource of red clover. *Theoretical and Applied Genetics* 107: 306-315.
11. Mirzaei Nadoushan, H., M. E. Fayaz and M. Askarian. 1998. Genetic diversity of some sainfoin (*Onobrychis viciifolia*) accessions in Iranian gene bank. *Pajouhesh and Sazandegi* 37: 46-49. (In Farsi).
12. Mohajer, S., A. A. Jafari and R. M. Taha. 2011. Studies on seed and forage yield in 10 populations of sainfoin (*Onobrychis sativa*) grown as spaced plants and swards. *Journal of Food Agriculture Environment* 9: 222-227.
13. Nakhjavani, S., M. Bajolvand, A. A.Jafari and K. Sepavand. 2011. Variation for yield and quality traits in populations of sainfoin (*Onobrychis sativa*). *American- Eurasian Journal of Agricultural and Environmental Science* 10: 380-386.
14. Piano, E. and P. Annicchiarico. 1995. Persistence of landio white clover ecotypes and its relationship with other agronomic traits. *Grass and Forage Science* 50: 195-198.
15. Rabiee, R., F. Ghanavati, A. Ebrahimi and F. Moradi. 2013. Genetic variation of morphological traits of Iranian annual *Onobrychis crista-galli* (L.) Lam. Genotypes. *Seed and Plant Improvement Journal*. 29 (1): 123-141. (In Farsi).
16. Sleper, D. A. and J. M. Poehlman. 2006. Breeding Field Crops. 6th Edition. Van Nostrand Reinhold Company, New York.
17. Soares, M. I. M., S. Kakhimov and Z. Shakirov. 2000. Productivity of the Desert Legume “*Onobrychis*”. *Dryland*

- Biotechnology*. 6 : 1-10.
18. Toorchi, M., S. Ahari-Zad, M. Moghadam, F. Etedali and S. H. Tabae Vakili. 2007. Estimation of genetic parameters and combining ability of yield in sainfoin landraces. *Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources* 50(4): 213-222. (In Farsi).
19. Turk, M. and N. Celik. 2006. Correlation and path coefficient analyses of seed yield components in the sainfoin (*Onobrychis sativa* L.). *Journal of Biological Sciences* 6: 758-762.
20. Wang, Z. Y., M. Scot, J. Bell and A. Hopkins. 2003. Field performance of transgenic tall fescue (*Festuca arundinacea* Schreb.) plants and their progenies. *Theoretical and Applied Genetics* 107: 406-412.
21. Yıldız, B., B. Ciplak and E. Aktoklu. 1999. Fruit morphology of sections of the genus Onobrychis (Fabaceae) and its phylogenetic implications. *Israel Journal of Plant Sciences* 47: 269-282.
22. Zarabian, M., M. M. Majidi and M. H. Ehtemam. 2013. Genetic diversity in a worldwide collection of sainfoin using morphological, anatomical, and molecular markers. *Crop Science* 53: 2483-2496.